

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Petru Ursache,

judcători – Nicolae Gordilă și Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriai Ștefan Vodă din 10 septembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 04 decembrie 2013, declarat de către inculpatul,

Bulbuc Ivan Vasile, născut la 20 ianuarie 1966,
originar și domiciliat în s. Ermoclia, r-l Ștefan Vodă.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 28.05.2013-10.09.2013
2. în instanța de apel: 23.10.2013-04.12.2013
3. în instanța de recurs: 03.03.2014-02.04.2014

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriai Ștefan Vodă din 10 septembrie 2013, Bulbuc Ivan Vasile, a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței, Bulbuc I.V., aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, sistematic, o maltrata pe soția sa, Bulbuc Natalia, aplicând forță fizică și psihică asupra ei, provocându-i suferințe fizice, precum și înjosindu-i onoarea și demnitatea ei.

Bulbuc I.V., continuându-și acțiunile sale de violență în familie, la 28 noiembrie 2012, în jurul orelor 23.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în rezultatul unei certți cu soția sa, i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele pe diverse părți ale corpului, cauzându-i leziuni corporale grave, care au provocat decesul ei.

Acțiunile lui, Bulbuc I.V., au fost calificate în baza art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal – *violență în familie, adică acțiuni intenționate, manifestate fizic, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, soldată cu vătămarea gravă a integrității corporale, care a provocat decesul victimei.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită pedeapsă mai blândă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 04 decembrie 2013, a fost respins apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că instanța de fond la pronunțarea sentinței corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a conchis asupra încadrării acțiunilor inculpatului în baza art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, iar vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită prin totalitatea de probe acumulate la cauza penală și anume: declarațiile inculpatului, succesoriului părții vătămate Ceban N., expertului judiciar S. Ciocoi, procesul verbal de cercetare la fața locului din 29.11.2013 și fototabela (f.d. 6-25), și raportul de expertiză medico-legală nr. 145 din 29.11.2012 (f.d. 29-34).

Instanța de apel a menționat, că prima instanță întemeiat a considerat ca circumstanță agravantă, faptul săvârșirii infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate. De asemenea, instanța de apel a menționat, că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de fond a ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de circumstanțele survenite, de persoana făptuitorului, de circumstanțele cauzei ce atenuează sau agravează răspunderea, aplicându-i o pedeapsă echitabilă și corect a conchis, că reeducarea lui Bulbuc I.V. e posibilă numai executând pedeapsa cu închisoare.

6. Hotărârile adoptate pe caz, sînt atacate cu recurs ordinar de către inculpat, care solicită casarea acestora în partea pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie stabilită pedeapsa minimă prevăzută de sancțiunea infracțiunii imputate.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Din textul recursului rezultă, că autorul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor sale și din aceste considerente, instanța de recurs nu se va expune asupra acestor aspecte, dar recurentul își exprimă dezacordul cu termenul pedepsei stabilite, astfel semnalînd temeiul de casare stipulat de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul cînd *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Însă, instanța de recurs consideră, că pedeapsa individualizată inculpatului, răspunde atît principiului proporționalității, cît și scopului pedepsei penale.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atît din partea acestuia, cît și din partea altor persoane.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de

motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La caz, Colegiul constată, că infracțiunea săvârșită de către inculpat, este prevăzută de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal și se pedepsește cu închisoare de la 5 la 15 ani.

Conform art. 16 alin. (5) Cod penal, infracțiunile săvârșite cu intenție pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen ce depășește 12 ani, se clasifică ca infracțiune deosebit de gravă.

Așa dar, instanța de recurs remarcă, că inculpatul a săvârșit o infracțiune deosebit de gravă.

Totodată din materialele cauzei Colegiul penal reține, că inculpatul a săvârșit infracțiunea în stare de ebrietate, ce a fost considerată întemeiat de către instanța de fond și cea de apel, ca circumstanță agravantă, prevăzută de art. 77 alin. (1) lit. j) Cod penal. De asemenea, din declarațiile expertului Ciocoi S., audiat în cadrul ședinței de judecată (f.d. 133), rezultă că la victimă au fost depistate multiple leziuni corporale, ce denotă aplicarea violenței cu o deosebită cruzime.

Astfel, în cazul în care există circumstanțe agravante, conform art. 78 alin. (3) Cod penal, instanța de judecată este în drept de a înăspri pînă la maximum pedeapsa prevăzută de articolul corespunzător din Partea specială a Codului penal.

Analizînd materialele cauzei și hotărîrile judiciare adoptate la caz, sub aspectul contestat, instanța de recurs statuează, că pedeapsa de 7 ani închisoare și modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel încît acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Prin urmare, la stabilirea termenului pedepsei și modului de executare a acesteia, în privința lui Bulbuc I.V., instanța de recurs apreciază că instanțele de fond și apel au ținut seama de prevederile art. 75 Cod penal și de limitele prevăzute de sancțiunea art. 201¹ alin. (3) Cod penal.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Avînd în vedere circumstanțele menționate, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului declarat ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Ștefan Vodă din 10 septembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 04 decembrie 2013, declarat de către inculpatul **Bulbuc Ivan Vasile**, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 aprilie 2014.

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti